

Đi Dạo Cùng Nàng Starbucks

*“Triều mộ hương quan hà biệt xứ,
Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi”.*

Khai nhãn thấy Starbucks nàng mở cửa
ánh đèn xuyên tường kiếng hiện dung nhan
đầu hồi tường bầu cầu ao giặt giũ
điện-thoại rung gầy từng khúc mơ-màng.

Cây trước cửa mỗi ngày mỗi ăn bám
từng giọt sương ban tặng miếng Man-Na
choàng jacket, bước chân chìm dĩ-vãng
bậu cố còn qua bắc đợi qua phà.

Đường vắng ngắt hàng xe hơi nằm cồng
ngọn đèn đường vàng vọt hóng thiêu thân
nghe nhà lạ tiếng đàn-bà ngủ ngáy
sao từ đêm lơ-đãnh chẳng ân-cần.

Ông home-less nằm co-ro hiên bụi
gió thương tình không thổi mảnh carton
già tài lớn cạnh thân con chó nhỏ
trong cơn mơ, chắc mơ một bóng hồng.

Không nở cắn bàn tay người dứt cháo
đối-diện người dị-tộc hét hello
ngước mặt thấy, thấy miếu Bà Thiên-Hậu
Hai-Bà-Trưng đèn đáp chỉ mơ hồ.

Thân ăn ké anh thổi kèn Nam-Quách
triều-đại tiêu tìm đâu chỗ khá-lân
đành dục-tạ theo hồn hoa cỏ úa
không thọ chung, chỉ đợi dịp xoay-vần.

Vòng tay siết ngang hông cô Starbucks
gắn nịt hôn sữa ngọt Cửu-Long-Giang
trâm bầu rặng, hú ong vầy trắng-mặt
nước nổi tràn cá linh giốn từng đàn.

Bậu còn đứng, đứng bên bờ Bến-Hải
hay xuôi dòng Thạch-Hãn tắm Sông Hương
chiều giữ nắng sưởi Cổ-Thành nguyệt tận
đêm Mậu-Thân phố thành bãi chiến trường.

Bước chân trật rớt xuống vùng nê-địa
gươm giáo tan, kẻ địch vẫn trơ-trơ
lời nhân-ái thoát ra từ khẩu ác
bậu, bảo-tàng tình-sử chớ hững-hờ.

Trời chớm sáng, Starbucks nàng mở cửa
bầu ưu-tư nghiêng bình trút vô ly
ánh dương rọi hàng xe hơi tỉnh-táo
nhân-gian nan tái hiện một chu-kỳ.

Trang Y Hạ
Mùa đông, San Francisco.